

ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ УКРАЇНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ

Актуальність. Корупція, тіньова економіка, об'єднання бізнесу та влади, невідповідність української соціальної інфраструктури сучасним умовам, демографічна криза, великий обсяг трудової міграції з країни за кордон; соціальна обумовленість формування соціально-конструктивного мислення українців.

Мета. Дослідити усі фактори українського суспільства у теперішній час

Предмет та об'єкт дослідження. Філософія

Дослідження. Формування системи соціальних нормативних цінностей поряд з іншими факторами позитивної логіки соціодинаміки є її головною складовою, детермінантою цивілізованого розшарування суспільства, його соціальної стабільності, консолідації, міжгрупової солідарності, що має відобразитися у збалансованій соціальній політиці.

Дослідження теми. У соціально-класовій структурі України тривають процеси соціальної диференціації та поляризації суспільства, зокрема диференціації доходів домогосподарств. Відбувається поступовий, складний, суперечливий процес формування нового типу соціальної класової структури, заснований на демонтажі існуючої соціальної структури та формуванні різних елементів нового - класів, соціальних верств, груп, прошарків тощо. Поступово контури трьох основних рівнів, шарів соціальної ієрархії: вищих, середніх і нижчих класів. Однак ці рівні соціальної ієрархії не становлять цілісного утворення і значною мірою є невизначеною напіврозмитою структурою. Особливістю розвитку соціально-класової ієрархії українського суспільства є повільне зростання середнього класу із швидким зростанням вищого та нижчого класів та поглиблення соціальної поляризації на цій основі.

Основою вищого класу, заснованого на законних формах організації суспільного життя, позитивній, конструктивній логіці соціального розвитку, є підприємці, бізнесмени, банкіри, певна категорія менеджерів, представники творчої інтелігенції та інші. Однак особливістю соціального розвитку українського суспільства, як уже зазначалося, є те, що важливе місце серед вищого класу посідають несистемні елементи структури, які швидко збагатилися, стали таким класом на основі нелегітимних означає переважно в торгівлі та посередництві.

До таких елементів в Україні належать злочинні, мафіозні структури, корумповані менеджери, бюрократи, керівники державних підприємств, які зловживають службовим становищем, використовуючи суспільне багатство для власного збагачення, а також групи «нових» українців з високими незаконними доходами та інші «бесистемні» елементи сучасної соціальної структури, що жи влять соціальну систему спотворені

Основою соціальної структури сучасного українського суспільства є населення, яке пов'язане з тим, що раніше було пов'язано з державною власністю. Основна його частина переглядає важливість здоров'я, створюючи лише фізіологічне місце для цієї мети. Багато з цих людей перебувають у стані глибокої соціальної деградації, соціальної оригінальності і не сподіваються на краще. Тривога такого населення стає в той час, коли саме з цими прошарками, категорією населення, більшість тих, хто визнає середню бідність, ідентичність, формується в середньому класі.

Значна частина таких елементів соціальної структури, яка є потенційною на базі середнього класу, має значний професійний та освітній потенціал, досвід виробничої діяльності. Однак у сучасних умовах це часто не може сприяти включенню окремих відвідувачів до системи суспільного виробництва, забезпечуючи відповідний потенціал рівня індивідуального доходу. Отже, соціально-економічні зв'язки, пов'язані з більшістю з них, не здійснились.

Формування цих двох верств у структурі соціальної ієрархії суспільства, категорії населення призвело до деструктивних змін у ньому, до виявлення, спотворення, різких соціальних суперечностей у багатьох сферах суспільного життя. Вони поглиблюють системну кризу, прискорюють інфляцію, спотворюють особисте життя більшості населення з низькою платоспроможністю, збільшуючи соціальну нестабільність суспільства. Особливо виражені деформації, суперечності можна простежити на прикладі поділу споживчого ринку на два типи (рівні, сектори), ціни на які суттєво відрізняються. Один - для першої категорії населення з майже необмеженою платоспроможністю, яка цінує «своїх», дорогі магазини, заклади культури та обслуговування, власний транспорт, на якому працює розгалужена інфраструктура, платіжний засіб, який переважно є вільно конвертованою валютою. Другий - для переважної більшості населення з низьким рівнем достатку та низькою купівельною спроможністю, яке вимушене обмеження приєднується лише до останніх потреб.

Турбує той факт, що розподіл соціальної структури українського суспільства поглиблюється. Він охоплює не лише сферу споживчого ринку, але й усі основні напрями суспільного життя, тобто систему цінних та регуляторних регуляторів діяльності та поведінки цих двох сегментів, категорії населення. Ми формуємо дві системи соціального світогляду, які переглядають поглиблення постійних конфліктів. Це призведе до звуження сфери соціально-комунікаційних, комунікативних цих категорій населення, які реалізують свій життєвий потенціал та соціальний вектор у двох діаметрально протилежних соціальних просторах та вимірах. Якщо ми хочемо, на думку вчених, такого поділу життя і життя, відсутність цих контактів, безумовно, сприятиме репрезентації соціальної напруженості і є членами «фішки» суспільства, ніби інстинкт самозбереження, який починає концентруватися в державній соціальній енергії. існувати. Це створює соціальну небезпеку великої потенційної вибухової сили.

Особливо небезпечно для посилення негативної логіки соціальної динаміки суспільства - це поглиблення тенденцій поляризації доходів та розширення населення. Мобільна кількість людей, які в середньому і відносно забезпечені, стає неможливою, і тому потребує соціального захисту. Серед них незначна частина має низькі доходи та отримала великий обсяг даних, що забезпечує задоволення лише фізичних потреб.

Список використаних джерел

1. Міщенко Т. Право малозабезпеченої сім'ї на державну підтримку // Соц. захист. – 2001. – №8.
2. Надточій Б. Пенсійне страхування в Україні: історичний аспект // Соц. захист. – 2000. – № 3.
3. Напрями та механізми подолання бідності в Україні: Матер, нац. семінару, 2000 р. / Мін-во праці та соц. політики, УАДУ, Інститут світового банку. – К., 2000.
4. Неспорова А. Занятість і політика на ринку труда в некоторых странах с переходной экономикой. – М., 2000.
5. Новіков В. Подолання бідності – нагальна проблема соціальної політики // Україна: аспекти праці. – 2001. – № 1.
6. Павловська Н. Необхідність та шляхи забезпечення випереджаючого зростання заробітної плати // Україна: аспекти праці. – 2001. – № 2.
7. Палій О. М. Економічна і соціальна вартість пільгових пенсій // Актуальні проблеми реформування державного управління: Матер, щоріч. наук.-практ. конф. наук.-пед. персоналу, слухачів, аспірантів, докторантів Академії, 29 травня 1997. – К., 1997.
8. Парсонс Т. Система современных обществ. – М., 1997.
9. Петюх В. М. Риннок праці: Навч. посіб. – К., 1999.
10. Погорілий О. І. Соціологічна думка XX століття: Навч. посіб. – К., 1996.